

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Octauum Eusebii Pamphili librum ad Euphrationem, cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Basilius sanctissimus episcopus Ancyrae dixit: Nihil amplius sancto resultat euangelio, quam impia hæc conscriptio. Conuenienter ergo etiam de imaginibus contrariam opinionem habet.

^{* Gr. Liquido} Sanctissimus patriarcha dixit: Sapienter pater publicat confusionem & garrulitatem huius codicis.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Oportebat domine hoc legi ad satisfactionem omnium, & non illud: polluit enim aures nostras.

Sancta Synodus dixit: Sed ad cautelam bene factum est, quod lectum est.

Tarascus sanctissimus patriarcha dixit: Eusebium attulerunt in testimonium, qui aduersus venerabiles imagines garrierunt, in epistola eius quam ad Constantiam Licinii vxorem scripsit. Sed videamus, cuius dogmatis sit Eusebius.

Stephanus reuerendissimus monachus legit

Orationum Eusebii Pamphili librum ad Euphratensem, cuius initium est.

Domino meo per omnia confiteor. Et post alia. Non enim coexistere Filiū Patri, sed ante fuisse Patrem quam Filium dicimus. * ergo si coexistunt, quomodo erat Pater Pater, & Filius Filius? vel quomodo unusquidem primus, alter vero secundus est? & alter quidem ingenitus, alter autem genitus? Duo quippe si

* nam si

Βασίλειος ὁ ὀστιώπειος Θύμοντος ΑΝΝΟΥ ΧΡΙΣΤΙ 787. Αγκύρας ἐπε· πλεῖον πούπου τῷ διστάντι συζητήματος ἀλλό πάντα ἀγίων θαλασσίων οὐ μαζεύει. εἰκότως οὐδὲ τοῦτο τῷ εἰκόνων πλεύ οὐδεποτέ δέξεται.

Οἱ ἀγίωπειοι πατελαρχοὶ ἐπε· σαφῶς ὁ πατὴρ Στιαμβλεὺς πλεύ αἰχνῶν καὶ πλεύ φλυασίδιν πούπε τῆς βίβλου.

Η ἀγία σωόδιος ἐπε· ναὶ δὲ απο-

τε. Νικηφόρος ὁ ὀστιώπειος Θύμοντος τῷ Δυρραχίου ἐπεν· ἔδει δέσποτα τοῦ αἰαγνωθεῖται τοῦτο πληροφορεῖται πάνταν, καὶ μὴ ἔμενο· ἐμόλιθες τῷ πλάνηρθι.

Η ἀγία σωόδιος ἐπεν· οὐλα τοῦς αὐτοφλειται καλιεύεται, ὅπις αιγάλεων.

Ταρεσίος ὁ ἀγίωπειος πατελαρχοὶ ἐπεν· Εὐσέβειος τεσσάραρχος εἰς μαρτυρεῖται Κατά τῇ θύμιᾳ εἰκόνων φλυαρίσατες, σὺ τῇ θύμολῃ αὐτῷ τῷ τοῦτο Καντακύαν τῷ τῇ Διονύσῳ γιανίκα γεαφετον. καὶ ἴδωμερ ποίας δέξεται οὐδὲν οὐσέβειος.

Σπέφανος ὁ διάλεξεταιος μοναχὸς αἰγάλεων.

Εὐσέβειον τῷ Παμφίλου τοῦτο Εὐφρεπίωνα· οὐ οὐ δέχεται.

Τῷ δέσποτῷ μου καὶ πάνται οὐρανῷ. καὶ μὴ ἐπεργε. οὐ γέ σωσταρχοὶ Φαμέρ τούτον τῷ πατερὶ, τοσσούτοις οὐ τῷ πατερεῖ τῷ μον. εἰπεν γέ σωσταρχοῖς, πῶς ἐται ὁ πατὴρ πατὴρ, καὶ οὐ μον. η πῶς οὐ μον τοστος, οὐ τῷ δευτέρος; Εἰ οὐ μον ἀδύνατος, οὐ τῷ γλυκυτός; διοργανο-

ANNO CHRISTI
787. Ηγιον ομοίως διλήλοις σωτηρίᾳ
χοντα, ισόπιασιν νοοῖντο. Εἴποι ἀμε-
φω, οἰς ἐφίλω, ἀγέμνητα, ή ἐκάπεραι
γνωτα. Διν' οὐδὲ τροπού τούτων διηθέσ-
σινται. Διν' οὐδὲ τροπού τούτων διηθέσ-
σινται.

Ταρσίος ὁ ἀγιώτατος πατεράρ-
χης κατ' ἐργάτων εἶπε· δέχμετα πο-
τον;

Η αἱρα σωματοῦ εἶπε· μὴ ψύχοις
δίστοτε. οὗτος πλεῖον ἀπένων μοι-
δω.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος
Αγύρας εἶπε· μὴ ψύχοις Χειστανῶν
αἰθέρων πολὺ λέγαν. καὶ αἰγαλόν
ἐπὶ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς. Καὶ δὲ Εἰ
μόνον διληπτὸν εἶναι διδάσκει δι ὡν
Φησιν· ἵνα γνωσκοῖσι οἱ μόνοι
διληπτὸν θεόν. οὐχὶ οἰς εὐός οὐτος μόνον
διληπτὸν θεόν, διληπτὸν θεόν, μῷ τεθόμηντος αὐτού-
ναντάπτει τούτον, διληπτὸν. εἶπεὶ Καὶ αὐτὸς
θεός μόνος οὗτος, διληπτὸν διληπτὸν θεός.
εἴς γαρ οὖτις καὶ μόνος διληπτὸς θεός,
διληπτὸν θεόν εἶχεν τεθόμηντος πνεύματος. εἰ δὲ Καὶ
αὐτὸς οὗτος διληπτὸς, διληπτὸς εἶναι τούτον
διληπτὸν θεόν εἴηται Καὶ θεός. εἶπεὶ καὶ
θεός οὗτος οὐδέποτε, οὐ μέν οἰς οὐ μόνος
διληπτὸς θεός.

Χειστόφορος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκο-
πος τῆς αἱρας Κυρεανῆς εἶπε· πανά-
γμε διάποτα καὶ πᾶσα η αἱρα η ιερά¹
σωμάδος, ὥσπερ ἡμεῖς ἔχομεν τὰ θεό-
γεαφα βιβλία διτοσόλων Καὶ τεθό-
μητο τούτη λοιπῶν αἱρα, οὕτως ἐπε-
πει τῷ Λευδουλλόῳ ἀπένω ἔχειν
Concil. Tom. 19.

ex aequo similiter inuicem con-
sistunt, & æqualiter honoran-
tur, intelligi datur, aut vtrosque,
vt dixi, ingenitos, aut vtrosque
genitos esse. Sed neutrum eo-
rum verum esse dignoscitur.

*neque enim ingenitum, neque * Gr. neque
genitum vtrumq; consistit: sed enim essent
ingenitum & genitum:
est, atque ordine & honore se-
cundum præcedit, * ita secun-
do ut causa fit & existendi &
huiuscmodi existendi.

Tarasius sanctissimus patri-
archa interrogando quibusdam
dixit: Suscipimus hunc?

Sancta Synodus dixit: Absit
domine. Iste plusquam illi odio
habeatur.

Basilius sanctissimus episco-
pus Ancyrae dixit: Absit vt
Christianus homo hoc dicat. Et
lectum est ex eadem epistola.
Eumdem autem & solum ve-
rum esse docet per ea quæ ait:
Vt sciant te solum verum Deum: Iean. 17.
non quasi vnum solus esset Deus,
sed tamquam vnum existeret ve-
rus Deus cum additamento per-
necessario veri. Nam & ipse qui-
dem Filius Deus, sed non verus
Deus: vnum enim est & solus ve-
rus Deus, eo quod non habeat
ante se quemquā. Quod si & ipse
Filius verus est, sed sicut imago
veri Dei, sic dumtaxat & Deus
est. Nam & Deus erat Verbum,
non tamen vt solus verus Deus.

Christophorus sanctissimus
episcopus sanctæ Cyriacæ dixit:
Sanctissime domine, totaque
sancta & sacra Synodus, quem-
admodum nos habemus diuini-
tus conscriptos libros aposto-
lorum & prophetarum & ce-
terorum sanctorum, ita dece-
bat & pseudosyllogum illud

Ccc ij

talia habere volumina in testi-
monium & virtutem.

Sancta Synodus dixit: Ana-
themæ & libris illis, & vtenti-
bus eis.

Petrus & Petrus Deo amabi-
les presbyteri, & locum obti-
nentes Hadriani papæ senioris
Romæ, dixerunt: Ostendit hæc
lectio, quod Arianorum habue-
rit sensum. habebat autem pro-
latus liber Eusebii & alias bla-
phemias, quas Synodus audire
non pertulit.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Conscripta eius ab-
iicimus.

Sancta Synodus dixit: Et ab-
iicimus, & anathematizamus.

Stephanus reuerendissimus
monachus legit.

*Antipatri episcopi Bostræ con-
tradictiones in Eusebium
episcopum Cæsariæ pro O-
rigenis defensione, sermo pri-
mus, cuius initium est.*

Ego quidem sufficienter æsti-
mabam me scripsisse, & his qua-
a tua sanctitate iussa sunt, satis-
fecisse, per omnia Deo amabi-
lis & sanctissime pater Ioannes.
Et post pauca. Quoniam mul-
tus in historiis fuit vir, omnia
antiquorum volumina & con-
scripta scrutatus atque rimatus,
& cunctas ferme opiniones ex-
ponens, & plurima conscripta
in saeculo derelinquens, quo-
rum nonnulla omni receptione
digna consistunt, talis viri op-
pinione vtentes, subripere conan-
tur nonnullos, fatentes quod
Eusebius * ad hoc non trahe-
retur vidisse, nisi omnes ad li-

* Gr. no-
luisset hoc
felicere,
nisi

ποιῶντα βίβλιά eis μάρτυρειν καὶ ΑΝΝΟΝΑ
δικαίου.

Η αἵρια σωμός @ εἶπεν· αἰδίνει
ταῦς βίβλοις ἀκείνας, Καὶ τοῖς ζητομέ-
νοις αὐτοῖς.

Πέντε καὶ Γένες @ θεοφιλέστατος
πρεσβύτεροι καὶ ποποτηριται Αθρίδηνος
πάπα τῆς πρεσβυτερίας Ραμψίδην εἶπον
διξεν αὐτὸν αἰδίνωσις, οὐ Αράδινη.
καὶ Φρόνιμας εἶχεν τοπογραφίαν βί-
βλος Εὐσέβιου Καὶ ἐπίθετο βλασφημίας,
αὐτὸν οὐδεδοσσεις ἐπακοδοσαὶ εἰς λιέγεν.

Ταρασσος ὁ αἰγαίωπος πατεραρ-
χης εἶπε· τὰ συγχρηματαὶ αὖθις δο-
καλόμενα.

Η αἵρια σωμόδος εἶπε· Καὶ δοκεῖ λα-
λόμενα, καὶ αἰδίνεισποιόνθι.

Στέφανος @ οὐδελέστατος μορ-
χὸς διέγνω.

Αντιπάτρου Πηπονόπου Βόσρης διηπί-
ρωτος τῆς Εὐσέβιου Πηπονόπου Και-
σαρείας ιστορίας Οὐελφίου δη-
λογίας, λόγῳ τοπογράφῳ, οὐ
δέχεται.

Εγὼ μὲν δέρκομαι πως ἐνόμιζον γι-
γενεῖναν, Καὶ τὸ ικανὸν τοῦ ποιῶντος
οὐσίας διστόποτος Πηπονόποιον, πά-
πα τοῦ θεοφιλέστατος Καὶ διστόποτον πάπη
Ιωαννον. Καὶ μετ' ὅλην οὔποτε πολύ-
τωρ διστήρ γέγονε, πάπας ταῦτα δέρ-
καμοντεσον βίβλους τε Καὶ συγχρηματα
διερθνήσας Καὶ διώγειντας, Καὶ ταῦτα
ποιημένοις δεῖν δοξάς ἀκαθημός, καὶ
πλεῖστα συγχρηματαὶ καπαλεῖας τῷ
βίῳ. οὐδὲν οὐδὲν Καὶ πάπος δοκοδοχήσας
τοιχαῖν τὴν ποιῶντα τὸν αὐτόροις τοπογρά-
φῳ γέγοντο, συναρπάζειν Πηπονόποιον
ἐνίσιοις, οὐδὲ οὐ, φησιν, οὐδὲ εἴλετο
Εὐσέβιος Πηπότον οἴδειν, εἰ μὴ πάπος